Nr. 120 Sibiiu, Sâmbătă 15/27 Octomvre 1883. *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL
Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiază.

INSERŢIUNILE
Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2898 Plen.

Cerculariu

cătră tóte oficiele protopresbiterale din archidiecesa greco-orientală a Transilvaniei.

Congresul nostru naţional-bisericesc în şedinţa sa dela 12/24 Octobre 1881 sub Nr. 129 în legătură cu arondarea protopresbiteratelor a enunciat următoriul normativ general:

„Protopresbiterul este datoriu să locuéscă în comuna centrală a protopresbiteratului.

Décă însĕ cu ocasiunea punerei în lucrare a arondărei parochia din comuna centrală este ocupată prin alt paroch: protopresbiterul, încât locuesce în protopresbiterat, remâne în parochia sa, avênd a ocupá parochia centrală numai după devenirea ei în vacanţă; éră décă locuesce pe teritoriul altui protopresbiterat, are să se mute în comuna centrală, fără a avé drept să ocupe parochia centrală".

Acest normativ se notifică tuturor oficielor protopresbiterale, spre a'l publica în tractul lor după modul usitat.

Din şedinţa plenară a consistoriului archidiecesan, tinută în Sibiiu, la 6 Septemvre, 1883.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop şi metropolit.

Ţiarele din Cluj şi clubul românesc din loc.

II.

(C.) Să vedem acum, cum se esecutează legile?

Aşa numita lege pentru egala îndreptăţire a naţionalităţilor într'altele dispune în §. 9. că la judecătoriile de prima instanţă relativ la limbă, atât în privinţa pertractărei, cât şi în privinţa sentinţei, se susţine usul de până atunci.

Usul era, că atât românii, cât şi sasii se foloseau de limba lor, şi sentinţele se făceau în limba partidelor.

Acest us însĕ s'a curmat pretutindenea prin ordinaţiuni de ale presidenţilor tribunalelor. Contra acestor dispositiuni arbitrarie, cari violează o lege în vigoare, s'au luat toate remediile posibile, chiar şi interpelaţiune s'a făcut în cameră, toate forurile de apel şi ministeriul chiar s'au dechiarat de necompetenţi în causă, ear ministrul de justiţie în rĕspunsul sĕu dat la interpelaţiunea dlui Transchenfels, atunci deputat, astăţi inspector reg. de scoale în Sibiiu, a recunoscut, că dispositiunile preşedinţilor nu sûnt în consonanţă cu legea, dar va nisuì, ca legea să se aducă în consonanţă cu ele, ear parlamentul i-a aplaudat.

De atunci la tribunale nici măcar atâta nu se permite, ca în cause criminali să pledeze apĕrătoriul în limba acusatului, ci toate se petrec în faţa lui, se decide asupra averei, onoarei şi vieţei lui, într'o limbă, carea el nu o pricepe.

În §. 17. dispune tot această lege, că „este datoriu ministrul de instrucţiune publică a se îngrigì, ca civii statului de ori ce naţionalitate, în institutele statului în apropierea ţinutului locuit de dênşii, să se poată cultiva în limba lor maternă până la gradul, unde se începe instrucţiunea mai înaltă academică."

Să ne arete dd. şovinişti din Cluj, când şi unde s'a pus în lucrare această lege?

Nici când! ba din contră românilor din Caransebeş nu li se permite, să şi facă gimnasiu din fondurile proprii, — românilor din Deva şi ţinut nu le-a succes, ca să esopereze denumirea unui profesor de român pentru limba şi literatura română la preparandia de stat de acolo, ear în coloanele acestui ţiariu s'au arĕtat casuri destule, unde în comune românesci, s'au înfiinţat scoli elementare de stat cu limba de propunere maghiară.

Se ţice mai departe în §. 27 că „la îndeplinirea oficielor se va considera numai cualificaţiunea personală, ear naţionalitatea cuiva nu va servì de pedecă pentru de a înainta la ori-ce oficiu sau demnîtate, — ba din contră guvernul se va îngrigì, ca din sinul diferitelor naţionalităţi, indivíţii, cari cunosc deplin limbile respective, să se aplice în oficii de judecători şi cu deosebire de comiţi supremi.

Ei bine! cum se esecutează această lege, cu care la toate ocasiunile se laudă maghiarii, că nici într'un stat n'are păreche de liberală şi generoasă?

Eată cum:

În Ardeal sûnt 13 tribunale şi 65 de judecătorii reg. de prima instanţă.

Din 13 preşedinţi de tribunale este unul român, şi pe acela dela Năsĕud dintre români l'a trânpus la Székely Udvarhely între secui, unde afară de familia sa nici nu vede român, şi totuşi ţiarele din Cluj 'l denunciase, că face propagandă dacoromanistă.

Din 65 de juţi reg. sûnt 5. ear din 77 subjudi reg. sunt 16 români în tot Ardealul.

La tabla reg. între 48 de juţi sûnt români 3 ordinari şi 2 suplenţi.

Între 16 comiţi supremi nici unul nu este român.

La Ministeriu este un vicepreşedinte la contabilitatea de stat, şi un consiliar de secţiune în ministeriul de interne.

La direcţiunile postali nici unul, la oficiele de dare şi pentru mĕsurarea competinţelor erariali doară doi în posturi inferiori, ear la direcţiunile catastrali nici unul.

Tot aşa şi la alte oficii de stat.

Ei bine! este lucru cunoscut, că românii dispun de o inteligenţă numeroasă, este faptă că acei români, cari cer posturi, sûnt superiori altora în cualificaţiune, căci afară de studiile de specialitate ei toţi vorbesc şi scriu toate trei limbile usitate în patrie.

Ce este causa dar, de ei totuşi nu se denumesc?

Ce este causa, de cei denumiţi deja nainte cu 11. ani nu înaintează?

Ce este causa, de la posturi cardinali de loc nu se aplică nici un român?

Cu deosebire la direcţiunile catastrali, acolo unde se staveresce basa de contribuţiune pe timp îndelungat, atât pentru ţerani, cât şi pentru proprietari, pentru ce s'au aplicat tot numai maghiari?

Să mai aducem un cas şi apoi terminăm:

Legea urbarială este astfeliu făcută, încât prelucrarea întregului material se concrede unui comisariu al tribunalului, care din început până la fine, în faţa locului, în nemijlocită coatingere cu poporul, pertractează toate cestiunile prealabile, le decide, şi în fine esecutează sentinţele. Acesta este sufletul totului, ce face el, rĕmâne făcut, căci informaţiunile si protocoalele lui cumpănesc mai mult decât ori-ce alte argumente, apoi legea urbarială nu pretinde, ca părţile litiganţi să fie la tot casul representate prin advocaţi, din care motiv cele mai ponderoase cestiuni se resolv numai cu intervenţiunea acestui comisariu, fără controla vre-unui apĕrătoriu.

Cu puţine escepţiuni, regulările de posesiuni şi comassările sûnt îndreptate contra poporului român.

Ce este causa, de în întreg Ardealul nici un comisariu de aceştia nu este român? Ba noi am vĕdut şi comisariu de acela, care un cuvênt nu pricepe românesce, şi el totuşi se resoalvă a pertracta imediat cu poporul, care nici o vorbă nu pricepe ungurésce.

FOIŢA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franţozesce de E. B.)

(Urmare).

— Dară, a se espune aşa, e o nebunie! esclamă Margareta. Pentru lumea asta n'aşi voì, să vĕd un asemenea spectacol!

— Şi numele acestui Meleagros! replică Olga; n'avem să-l aflăm?

— Mărturisesce, ţise maiorul, că dta nu ţi-ai dat multa osteneală a-l afla.

— Aşa este; însĕ eu vĕd aici pe toţi acei din oaspeţii castelului, care îi cred capabili de vitejiile cele mai mari şi dta ţici, că eroul dtale nu este între noi?

— Dta ţi-ai uitat de unul, care a fost cel puţin a seară în castel, replică locotenentul.

— În zadar mĕ gândesc, respunse Olga, de nu va fi masca cea neagră, omul misterios, bufonul erudit, Cristian Waldo!...

— Ei bine, de ce să nu fie el? ţise maiorul uitându-se la Margareta, care înroşì până peste urechi.

— El este? esclamà ea cu o vivacitate candidă.

— O! Dumneţeule, îi ţise tinera Rusoaică cu mai multă brutalitate decât maliţie, căci ea nu era rĕutăcioasă, ai ţice draga mea, că aceasta te prea interesează...

— Dta bine scii, respunse la timp buna Potin, că contesei Margareta îi este frică de Cristian Waldo.

— Frică? ţise maiorul cu surprindere.

— Ei dară fără îndoială, replică guvernanta, şi mărturisesc că şi eu mĕ cam aflu în positiunea aceasta! o mască îmi face totdeauna frică.

— Dară dta n'ai vĕţut în persoană masca lui Cristian.

— Cuvênt mai mult, respunse ea riţênd. În adevĕr îţi e frică, de ce n'ai mai vĕţut. Toate ce auţi de acest comediant cu spirite aşa ciudate!... Şi capul de moarte ce i se atribue! creţi dta, că n'ai de ce visa noaptea şi de ce tremura, când îi auţi numele?

— Ei bine, ţise maiorul, nu mai tremuraţi, domnişoarelor, noi am vĕţut aţi toată ţiua faţa lui Cristian Waldo, şi, pe lângă toate ce va fi ţis a seară domnul baron, pretinsul sĕu cap de moarte este capul tinĕrului Antinous. Aşa-i, locotenente, că el este junele cel mai frumos, ce ţi-l poţi închipuì?

— El este de o potrivă frumos, amabil, instruit şi brav, rĕspunse locotenentul.

Şi caporalul Duff, ce stătea cu pipa în gură afară, auţind conversaţiunea, îşi ridică glasul, ca şi fără voie, pentru a lăuda cordialitatea, nobleţa şi modestia lui Cristian Waldo.

Margareta tăcea; dară aşa, ocupată cum era de a-şi încopcia blana, căci societatea se ridicase ca să plece, ea nu perdu nici un cuvênt din laudele destinate amicului sĕu de a sară.

— Cum se poate? ţise Olga pregătindu-se a pleca şi ea, că un om instruit şi distins esercită o meserie, nu vreau să ţic ruşinoasă, dară frivolă, ce după toate, nu-l poate înavuţì?

— El nu esercită o meserie, rĕspunse majorul cu vivacitate, el îşi petrece aşa.

— A! permite-mi, lui i se plăteşce!

— Ei bine, şi noi militarii sûntem plătiţi, ca să servim statului. Nu sûnt pământurile şi venitu-rile noastre salarul serviciilor noastre?

— Este salar şi plată, ţise Margareta cu blândeţă melancolică. Dară frigul se simte: nu o să mergem? Mi se pare, că pe lac nu este periculos.

Maiorului i se părea, ca şi când Margareta ar dorì foarte să vorbească cu dênsul; el îi oferì braţul până la sanie, şi întrebà pe domnişoara Potin, dacă-i permite a lua loc în sanie până la castel. Vre o câteva cuvinte, repede adresate locotenentului făcură pe acesta să înţeleagă, că maiorului i-ar plăcea să vadă pe Olga suindu-se într'altă sanie cu el şi cu Martina Akerstrom; bunul locotenent, fără

www.digibuc.ro

Să ne respundă şoviniştii din Cluj sau de ori unde la aceste întrebări.

Să ne respundă, dacă se poate cualifica aceasta în alt mod decât de persecuţiune naţională? persecuţiune contra literei şi spiritului legei pentru egala îndreptăţire a naţionalităţilor!

Prea bine o sciu ei aceasta, dar ei ḑic, cum a ḑis şi dl ministru de astăḑi bar. Kemény în calitate de deputat, cu ocasiunea desbaterei legei electorale în parlament, în faţa lumei, că în Transilvania numai elementul maghiar este element patriotic, românii sûnt un element distrugĕtoriu pentru stat, care gravitează în afară, şi tocmai pentru că este numĕros, este şi periculos, deci contra acestui element sûnt justificate ori ce mĕsuri, cari totodată sûnt folositoare elementului maghiar.

Aceste sûnt motivele persecuţiunei românilor, de cari se folosesc şoviniştii maghiari din Transilvania totdeauna, ca să înduplece pe maghiarii din Ungaria la neîndreptăţirea românilor.

O sciu ei prea bine însĕ că nu sûnt adevĕrate, că poporul român este patriotic şi dinastic până la estremitate.

O dovedesc aceasta şi faptele.

Ce dovadă mai eclatantă de patriotism adevĕrat 'ţi trebue, decât impregiurarea, că românii deşi în puterea elementului şi religiunei lor ar fi bineprimiţi la fraţii lor de peste carpaţi, sub condiţiuni mai uşoare de vieţuit decât sûnt cele de aici, ei totuşi nu emigrează, ba şi chiar aceia, carii sûnt necesitaţi a-şi prăsi vitele în România, şi a petrece cea mai mare parte a anului acolo, peste earnă vin acasă, îşi aduc şi consumă averea câscigată în streinătate — aici la familiile lor, in patria de care n'au alt folos decât că-i prestează dare în bani şi de sânge, pe când Secuii, elementul maghiar cel mai desmerdat, model de patriotism, emigrează cu ridicata într'o ţară, a cărei limbă şi religiune sûnt străine pentru dênşii căci principiul lor patriotic este: *„ubi bene ibi patria.“*

Dar au lipsă şoviniştii maghiari de acel argument, pentru că altmintrea n'ar putè trăi din spinarea altora, ear a lucra nu sciu, n'au învĕţat şi nu le place. Pentru dênşii statul este un asil, care are datorinţă să-i ţină, dar de susţinerea lui să se îngrigească aceia, cari de seculi sûnt dedaţi a muncì tot pentru alţii.

Românii trebue deci denunciaţi mereu, nu cum-va să-şi schimbe sferele mai înalte opiniunea nutrită tot din isvoare tendenţioase despre dênşii, să-şi deschidă ochii, şi să abandoneze pe trêntori.

Furia şoviniştilor nu a produs-o punctul atacat din cuvêntarea dlui Cosma, ci acel punct în care roagă pe dl comite suprem, ca „să nu dea crediment linguşitorilor şi denunciaţilor, ci să se nĕsuiască a-şi trage informaţiuni adevĕrate, ear fiind poftit, pe basa acelora să informeze şi în sus.“

Căci, dacă ar fi posibil aceasta, atunci n'ar fi posibilă deplorabila situaţiune de astăḑi, şi n'ar fi posibile informaţiuni ca şi celea ce au servit de basă la admoniţiunile mai recente ale Majestăţii Sale, adresate deputaţiunilor române, — de cari atât de încântată au rĕmas pressa maghiară, pe cât dureros atinşi s'au simţit toţi românii din Monarchiă.

Ba chiar foile maghiare din Cluj luând ansă din respunsul, ce l'a capĕtat episcopatul unit, prin care i se pune în vedere o supraveghiare poliţială, — nu se sfiesce a face armă de intimidare din respunsul Maiestăţii şi a ameninţa pe români cu poliţia.

Ce ne pasă nouă de ameninţări ca acestea!

Acela se teme de poliţiă, care se simte vinovat.

Scim noi prea bine că le vine bine la socoteală şoviniştilor că după tot românul inteligent să se pună doi spioni, căci şi aceasta mai dă câte un os de ros la mulţi proletari, peritori de foame; am fost şi până acì, sûntem şi astăḑi încungiuraţi de asemene agenţi, pretindem chiar ca să afle odată pe trădători şi să pună mâna pe ei, dar să nu suspiţioneze pe toată lumea.

Sûntem convinşi însĕ că nu vor afla de aceştia între români.

Ear pentru întimidări şi-au greşit dlor adresa, căci inteligința ca şi poporul român nu luptă pentru altă, decât pentru dreptate, cu arme loiali pe faţă şi va persevera în luptă până va reeşì, înfruntând toate persecuţiunile căci *justum ac tenacem propositi virum, si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae.*

Revista politică.

Sibiiu, în 14 Octomvre.

Delegaţiunea austriacă încă s'a constituit. De president şi-a ales pe principele Czartorysky polon, vice president contele Hohenwart, notari principele Rosenberg, contele Hippolity, Schöffel şi contele Tbun.

În anii trecuţi puneau oamenii mare pond pe cuvêntările presidenţilor delegaţiunilor. Ele cuprindeau în sine enunciaţiuni politice de importanţă. Aşa se aştepta şi acuma. Presidentul delegaţiunei austriace a accentuat, că toate statele voesc pacea asemenea şi al nostru, asemenea că puterea unui stat merge paralel cu finanţele. Aceasta ca preludiu la *plusul* cerut pentru completarea organisaţiunei celei nouĕ a armatei. E marcată cuvêntarea principelui Czartorysky, unde vorbind de coroană, ḑice că ea e cea mai perfectă espresiune a unităţei statului, şi mai ales este ea atunci, când *ca şi acum*, purtătoriul ei (a coroanei) nesuiesce părintesce a păstra şi a apăra dreptul fie cărui popor, unit sub sceptrul dênsului. La acest passagiu unul dintre ḑiarele opoziţiei — a stângei unite — face următoarea observare: „Însemnatele cuvinte: *„ca şi acum“* sûnt menite a esprima pe faţă mulţămirea principelui Czartorysky cu noua stare de lucruri din Austria, ea însĕ este unul dintre cele mai caracteristice poduri, preste cari a trecut până acum vreodată presidentul delegaţiunei dela budgetul pentru rĕsboiu la obligatul „Să traeascâ Împĕratul“. Căci în acest: *„ca şi acum“* nu se ḑice nici mai mult, nici mai puţin, decât că în alte vremi, pe când delegaţiunile şi parlamentul nu aveau fericirea de-a fi presidate de un polon, purtătoriul coroanei n'ar fi nesuit a păstra şi apăra drepturile tuturor popoarĕlor şi noi felicităm pe Alteţa Sa, pentru cuvêntul, că şi-a marcat punctul de mânecare al partidei sale sub scutul immunităţei, căci sûnt procurori de stat, cari astfel de enunciaţiuni în vieaţa de toate ḑilele nu le cam trec cu vederea“.

Şedinţele delegaţiunilor unguresci s'au deschis prin o cuvêntare a presidentului lor Haynald. Dênsul s'a mărginit a mulţămì pentru marea încredere a delegaţiunilor, care l'a designat deja pentru a treia sau a patra oară la onorificul post, ce-l ocupă. Ambe delegaţiunile s'au constituit în comisiuni, şi au primit în lucrare rapoartele ministrilor comuni.

Opoziţia moderată din delegaţiunea maghiară, representată prin trei indivi̇ḑi, nu va lua parte activă în delegaţiune.

Representanţii ei contele Apponyi, Desideriu Szilágyi şi Pulszky şi-au dat dimisiunea, adresând presidiului Haynald următoarea scrisoare:

„Majoritatea dietei a aflat cu cale a scărì încă cu unul locul destul de disproporţionat lăsat de usul de până acum minorităţii la alegerea delegaţiunilor, şi aceasta fără nici o causă, cu toate că minoritatea încă de timpuriu i-a atras atenţiunea asupra acestui us, rugându-o să-l respecteze. Aceea parte a opoziţiunei, la care aparţinem noi fără escepţiune, a privit în aceasta un dispreţ al ecuităţii, care e principala condiţiune a conlucrărei cu succes a partidelor şi a adevĕratelor raporturi parlamentare, şi nici n'a participat la alegere. Subscrişii, ca designaţi dintre membrii opoziţiunei, nu pot primì sub astfel de condiţiuni alegerea, 'şi depun deci mandatul şi se roagă de onorata delegaţiune să le primească abḑicerea“.

Demisiunea fu primită şi ei înlocuiţi cu membrii suplenţi.

Croaţii se ţin puternic în posiţiunea ocupată. Mai mulţi cetăţeni din Esseg au publicat în locul prim al ḑiarului „Pozor“ următoarea provocare adresată comisariului regesc Ramberg: „În numele legei te rugăm cu supunere, să binevoiesci a dispune delăturarea illegalelor insignii cu inscripţi în două limbi, şi înlocuirea lor prin altele legale adecă cu inscripţiune croată.“

După cum ne spune „Pester Lloyd“ provocarea a avut resultat, căci comisariul a confiscat numĕrul lui „Pozor“, în care s'a publicat provocarea de mai sus.

În prinsoarea dela Petrinja sûnt preste 250 de prisonieri, bănuiţi că au luat parte la mişcările în Croaţia. Chiliile sûnt atât de pline, încât în una destinată pentru 6 indivi̇ḑi se pun şi preste 12. Judele investigătoriu a propus eliberarea a mai multora din lipsă de doveḑi, cu toate că materialul pentru acusă este atât de abundant, încât procurorul nu poate rĕsbì şi trebue să ţie în prinsoare oameni nevinovaţi.

Ministrul Tisza conferează în Viena cu Majestatea Sa despre soartea Croaţiei. Se afirmă, că la aceste conferenţe nu vor participa şi representanţii Croaţiei, fiindcă negocierile cu ei se vor întêmpla în Budapesta.

Ḑiariul „Neue freie Presse“ aduce o telegramă din Bucuresci, în sensul căreia întrarea lui Boerescu în guvern e foarte probabilă, mulţămită nerĕuşitei încercări cu Maiorescu.

După o telegramă a lui „Pester Lloyd“ tot din Bucuresci datată, scirile despre schimbarea în ministeriul de esterne din Bucuresci sûnt luate din vênt. Creadă acum, cine cui vrea. Noi nu credem nici unuia, nici altuia.

Camerele franceze s'au deschis Marţi şi presa europeană discută cu mult interes raportul ministrului de esterne despre raportul dintre Francia şi China.

---

a se neliniscì şi fără a sci pentru ce ascultă ca de un ordin în campanie se urcă împreună cu încredinţata sa şi cu tinera rusoaică în altă trăsură.

Osmund era dară în posiţie a disculpa călduros pe Cristian Waldo de opiniunea cea rea, ce Margareta şi domnişoara Potin, discreta sa confidentă, păreau că au despre el. Ca să-şi ajungă scopul el navea decât să istorisească conversaţiunea sa cu Waldo şi hotărîrea escentrică şi generoasă, ce acesta prinsese, de a îmbrătoşa mai bine o viaţă dură şi miserabilă, decât a continua o viaţă de aventuri, ce el însuşi o condamna. Margareta asculta cu o linisce aparentă, ca şi când ar fi fost vorba de o apreciaţiune generală a unei situaţiuni oare-care; dară ea nu era comediantă abilă, şi maiorul, care avu delicateţa de a lua treaba aşa, precum dorea dênsa să fie luată, nu se înşelă nici decât asupra interesului ce purta ea în secretul inimei sale.

Într'aceea baronul Olaus fu transportat în patul sĕu, unde părea liniscit; medicul, întrebat de moştenirorii sĕi, ridea, ca de obiceiu şi conform ordinilor primite, de întrebările aceste.

Moştenitorii sciau că respectabilul şi scumpul unchiu devenise aşa slab, încât trebuea dus, desbrăcat şi pus în pat ca un copil; însĕ, după vorbele medicului, nu era decât un nou acces pasager ca şi celelalte. Iohan dase ordini, să se continue rîsetele şi jocurile. Comedia marionetelor era anunţată la oarele opt. Doctorul Stangstadius ar fi putut destăinuì graviditatea situaţiunei; dară el se duse îndată după reîntoarcerea dela vênătoare în observatorul castelului, ca să studieze în linisce fenomenul cetei sece, ce o atribuea poate cu raţiune, unei treceri de ecsalaţiuni vulcanice din lacul Wettern.

Singura persoană adevĕrat neliniscită era Iohan. Medicul îi recomandase să lase pe baronul, să se odihnească, până ce el merse să-şi schimbe toaleta şi să ia ceva nutrimênt. Remas singur cu stăpânul sĕu, Iohan se hotărì a căuta, cum stă cu facultăţile mentale a le baronului.

— Ei bine, stăpâne, îi ḑise el cu familiaritatea sa obicinuită, privilegiu esclusiv, de care nu se temea nici când a abusa, şi cu cuvênt, eşti mort de astădată? Nu va isbutì bĕtrânul dtale Iohan a-ţi răpì unul din acele mici surise bune, ce însemnează: eu rîd de boală şi eu am să înmormântez pre toţi preoţii ,cari voiesc să me vaḑă în ghiarele dracului.

Baronul în zadar se încercă a produce acel surîs victorios, dară el n'ajunse mai departe decât la o grimasă lugubră, însoţită de un suspin adênc.

— Mĕ înţelegi? replică Iohan; aşi fi mulţămit.

— Da, respunse baronul cu glas slab; dar de astă dată mĕ aflu rĕu! Măgarul acela de doctor ...

Şi el se încercă să-şi arăte braţul.

— El ţi-a lăsat sânge? replică Iohan. El ḑice că ţi-a scăpat viaţa. Să sperăm; dară dta trebue să voesci... Scii bine, că unicul remediu pentru dta este voinţa, ea face minuni!

— Eu nu mai am voinţă.

— Cum? Nu se poate! Când vorbesci aşa, voiesci ceva şi o să-ţi spuiu ce voesci: aceşti doi sau trei Italiani...

— Da, da, toţi! replică baronul cu un fulger de energie.

— Aşa, aşa! replică Iohan, Am ştiut, că te face să vii acasă!... Am cetit dovada?

— Fără replică?

— Scrisoarea lui Stenson?

— Şi iscălitura sa... Toate amĕnuntele!... E ciudat, ciudat, dar aşa este.

— Unde este dovada aceea?

— În surtucul meu de vênat.

— N'o găsesc.

— Tu nu cauţi bine. E acolo. Tot una! Ascultă: mĕ copleşeşte osteneala... Stenson în turn!

— Indată?

— Nu, după marionete.

— Şi ceialalţi?

— După aceea.

— Tot în turn?

— Da, un pretecst.

— Foarte uşor. O ceaşcă de argint aurită, furişată în bagagiul jonglerilor... Ei au furat-o

— Bine.

— Dar de nu se vor încrede? de n'ar venì adevĕratul şi falsul Cristian?

— Unde sûnt ei?

www.digibuc.ro

România.

Statul vecin cu noi, România, fără a face multă sfară în afară se desvoaltă puternic pe toate terenele. Datorința noastră de vecini, pretini buni ai României, cu interese vitale identice, este ca sĕ urmărim cu atențiune pașii ei, învĕțând a ne scì însușì partea bună a oamenilor de dincolo, activitatea neîntreruptă pentru binele patriei.

De astă dată vom urmărì manevrele de toamnă ale armatei române, după cum ele se află apreciate în ḑiarul „Națiunea“.

Sâmbătă, 8 Octomvre, oarele 9¼ dimineața, M. S. Regele a plecat cu trenul la Băicoiu, însoțit fiind de dl general Crețeanu, șeful statului-major regal și de colonelul Candiano, adjutantul de serviț.

La oarele 10½, Regele ajungênd la gara Băicoiu, se coborî din vagonul Sĕu și fu intêmpinat de domnul general A. Cernat, comandantul corpului II de armată, care presintă raportul, de domnul general A. Radovici, comandandul divisiei III, de dnul prefect al județului Prahova, de domnul primar local, de stat-majorul corpului II de armată, de Casa militară regală, și de un numĕros public, venit într'adins pentru aceasta. Acì, domnul Călinescu, însoțit de mai mulți proprietari ai județului, intêmpină pe M. S. Regele și felicită de buna venire în acea localitate.

Manevra începênd, M. S. Regele încalecă și însoțit de o numeroasă suită, se duce de visitează posițiile ocupate de divisia 3, care era fortificată în Băicoiu, spre a oprì înaintarea divisiei 4, al cărei scop era de a merge asupra Ploieștilor.

Această inspecție terminată, Majestatea Sa merge de ocupă o posiție centrală și dominantă, de unde se vedea, cum aceste douĕ divisii, cari luptă una în contra celeilalte, iau contactul și cum se urmează lupta în ordinea risipită.

Trupele vrășmașe își iau dispositiuni pentru străbaterea pădurei Țigănească și atacul satului Tufeni. Corpul de sud (divisia 3) nu primesce atacul și se retrage cu cavaleria sa pe șesul Prahovei; ear cu infanteria prin pădurea Țigănească se retrage în satul Tufeni. Corpul de nord, urmărind pe vrășmaș în mișcările sale, cuprinse pădurea și satul Tufeni și atacă reduta, pe care se afla rezimată stânga corpului de sud. Acesta, vĕḑênd că este silit sĕ părăsească și reduta înainte de a o evacua, își adună trupele pe șes, cari se retrag pe sprinceana satului Băicoiu. Atunci toată artileria sa intră în acțiune deschiḑênd focul asupra pădurei și trupelor ce înaintează; ear cavaleria, după ce a protegiat toate aceste retrageri, se duce pe partea de Est a șoselei naționale.

După o luptă înverșunată de mai bine de o oară și jumĕtate, corpul de Nord intră în satul Cotoiu, și spre a remânè stăpên pe el, a trebuit sĕ ia casă cu casă. Încuragiați de acest succes se dă ordin a se atăca Băicoiu; atacul acesta însĕ nu reușesce, cu toate că ocupase marginea păduricei din față, din causa unei apĕrări desesperate din partea corpului de Sud, care respinge corpul de Nord înainte de a fi ajuns la creasta dealului și îl silește a se retrage la satul Cotoiu. Atunci, corpul de Sud ia ofensiva și urmărește cu energie pe inimic, care se retrage sub protecția cavaleriei sale, până la marginea pădurei Țigănească, lăsând satul Tufeni a fi reocupat de corpul de Sud.

După mai bine de 5 oare de luptă, Regele a dat ordinul încetărei manevrei, în timpul căreia a inspectat noile tunuri de munte, cu cari acum s'a înzestrat armata, constatând atât tirul cât și mobilitatea lor.

Manevra a fost bine combinată și bine condusă atât în ofensivă, cât și în defensivă; diferitele fase ale luptei au fost esecutate cu precisiune.

Trupele, în tot cursul manevrelor, au fost urmate de manutanța armatei, care aḑi posede cuptoare mobile și care a putut în tot timpul îndestula corpurile cu pâne minunat de bună.

Această manevră a fost favorizată de un frumos timp.

Majestatea Sa, înainte de a părăsì trupele a mers și-a luat ḑiua bună de la ele, cari cu entusiasm aclamau pe iubitul lor Suveran. În urma acesteia, Regele însosit de un numeros stat-major, a mers la gara Băicoiu, unde a bine-voit a arăta Înaltele Sale mulțămiri domnilor generali comandanți. După aceasta, Majestatea Sa s'a întors cu un tren special, la oarele 5 și jumĕtate, la Sinaia.

Scrisori din Rusia.

O proclamațiune a partidei Nihiliste unite. — Noul ḑiar. — Immormântarea lui Turghenieff.

Dela 1871, adecă dela anul în care pentru prima oară a eșit pe scena activității sale teribilul partid nihilist, a trecut mult timp. Evenimentele, ce s'au succedat unele după altele în decursul acestui timp au înfluințat într'atât asupra acestui partid, ieșit din sênul societății ruse, încât aḑi Rusia oficială se află în fața nu a unui partid ci a douĕ partide distincte. Nu vĕ voiu face aici istoricul acestor transformări, care cu toate că e foarte interesant și instructiv, ar fi prea lung pentru a putè întra în cadrele restrânse ale unei simple scrisori, ce nu sciu sigur, dacă vĕ pervine, din causa unor impregiurări bine înțelese.

Dela fatala ḑi de primul Martie 1881, s'a semnalat o devisiune hotărâtoare în partidul nihilist, această devisiune făcu în prima linie sĕ se clasifice elementele diverse ale partidului în douĕ lagăre, dacă nu vrăjmașe unul altuia, apoi cel puțin indiferente la scopurile proprie fie cărui aparte. Guvernul rus și lumea oficială au fost cei dintâiu, care au simțit imediat discordia iscată și naturalmente că bucuria fu mare, când cele bănuite numai s'au adeverit într'un mod definitiv. Ministrul de interne au făcut un raport special, pe care 'l a și înmânat țarului. Acest raport făcut pe basa unor documente tipărite probează cu evidență că mare e diferența în principiele ambelor partide.

Liniscea relativă, încetarea atentatelor, dispariținea ḑiarelor clandestine — toate acestea făcură pe guvernul rus a se întărì în credința, că societățile clandestine sûnt condamnate de aḑi înainte a perì din causa discordiei, care sfășia organisațiunea lor altă dată așa de puternică. Dar eată, că în ajunul chiar a plecărei familiei imperiale la Copenhaga, s'a respândit sgomotul despre convocarea unui congres nihilist, apoi totul intră în tăcere. Se ḑicea, că congresul n'a avut loc, că nihiliști, pândiți de aproape n'au putut sĕ ție adunările lor, convocate pentru luna Septemvre etc. etc. Apoi eșì o proclamațiune rĕspândită cu profusiune, care anunța *urbi et orbi* că unirea completă s'a făcut „între ambele partide nihiliste și că de aḑi înainte activitatea partidei unite va țintì spre același scop atins cu aceleaș mijloace.

Pentru a vĕ da o idee esactă despre programul fundamental al partidei unite, pentru a vĕ iniția puțin în cele voite de partidul nou, cred nimerit a face câteva citațiuni din menționata proclamațiune pe care o țin în momentul de față înaintea mea (avênd ușa inchisă și luminarea aprinsă ḑiua spre a o putè arde imediat, ce voiu simțì vre un sgomot la ușă).

„Unirea diferitelor fracțiuni a partidei revoluționare ruse se face pe singura basă a unei ținte comune, declară proclamațiunea.

„Programa uniunei se află dictată de însuși problemele, ce ne posedă istoria luptei noastre cu potrivnicii poporului.

„După chiar gradul de desvoltare a ideiei so„cialiste în momentul de față, nu poate fi nici mă„car cestiune de concesiuni sau cedări făcute de noi, „atât actualei stări economice de lucrurì, cât și for„melor politice ale regimului, care este resultanta „logică a celei dintâiu și se află legată cu legături „nedisolvabile.

„Nu incape cestiunea, că trecerea dela starea „de lucru actuală spre starea de lucru noue, s'ar „putè efectua prin calea reformelor pacinice; aceasta fiind că nu esistă elementele sociale capabile „a o întreprinde. (Sic!); Clasele dominătoare nu „vor voì, sĕ se lepede de privilegiele, cu care se fo„losesc, căci tocmai aceste privilegie le sûnt scumpe „și compun forța lor momentană, clasele muncitoare, care ar fi putut impune aceste reforme fiind „desorganisate sûnt și rĕmân inerte, fără a putè „avè o influență în aceasta privință. În ceea ce privesce clasele de mijloc, apoi acestea nu sûnt capabile a da mai mult decât au dat.

„Pe sus ḑisele considerante, partidul revoluționar 'și pune de scop propagarea și triumful principiilor revoluțiunei sociale.

„O revoluțiune socială va avè de țintă de a „transmite instrumentele de muncă și producțiunea „muncei naționale în mânele clasei muncitoare; ea „va crea o fermă politică de stat aptă a garanta „noua stare economică a lucrurilor, făcênd-o sĕ de„vie stabilă și progresistă; ea va înaugura o edu„cațiune, capabilă a desvolta în fie-care membru al „națiunei toate aptitudinele și capacitățile sale in„telectuale, morale și fisice.

„Toate aceste se vor putè dobândì numai și „numai printr'un singur mijloc, adecă prin orga„nisațiunea lumei muncitoare, atât a lucrători„lor de prin orașe, cât și a țĕrănimei, căci compu„ind una și aceeași forță vor devenì capabili a surpa „actuala stare economică a lucrurilor.“

Până acì, precum vedeți, totul ne demonstră că partidul în cestiune nu diferă absolut în nimic de ori ce partid socialist autoritar. Dar partea următoare ne probează contrariul:

„Dar aceasta nu este decât programa noastră „de mâne, ear cea de astăḑi, din momentul de „față *(nastoiasciu minutu)*, pe basa unor împregiu„rări date nu este și nu poate sĕ fie întemeiată „numai și numai pe nisce tendențe socialiste. Înaintea ori și cărei grupe sociale, istoria pune pro„blemele sale sub o formă particulară, basată pe „diferențele adânci ale împregiurărilor economice, „juridice, culturale și politice. A nu lua în seamă

— Cine poate scì prin ceața aceasta? Eu am dat ordini; dar nu s'a vĕḑut, este o oară, nimenea întrând în Stollborgul pândit și împresurat de toate părțile.

— Apoi... ce ai sĕ faci?

— Dacă perdem dovada, adecă portfoiul și omul, ce ți l'a dat, și secretul este perdut de oarece Cristian nu scie nimic.

— Ești sigur?

— Când îl vom prinde, îl facem sĕ mărturisească.

— Dară nu o sĕ-l prindem!

— Poate... îndată. Mĕ duc în persoană la Stollborg, sĕ mĕ asigurez.

— Mergi iute... dar de va refuza sĕ vină în astă sară la castel?...

— Apoi se va duce căpitanul Chimère cu...

— Foarte bine, și advocatul?

Am sĕ-i spuiu că dta îl poftesci. Însĕ trebue sĕ prevedem toate... De nu va asculta?

— Va fi dovada....

— Că e înțeles cu inimicii dtale. Și apoi?...

— Atâta mai rĕu pentru el!

— E greu, un om așa cunoscut!

— Sĕ nu-i faceți nimica; sĕ-l opriți a se amesteca.

— Da, așa se poate. Tot una, am sĕ cerc. Mĕ duc îndată la Stollborg sĕ furișez păharul dtale de aur în șeaoa măgarului.

Are sĕ fie pretecstul pentru colo jos; dară aceasta o sĕ facă sgomot, Cristian se scie lupta și Stollborg-ul e așa aproape.

— Cu atâta mai bine! îl vei face mai iute sĕ tacă...

— Maiorul și locotenentul sĕu au făcut pretenie cu jonglerul acela. E vorba a prinde momentul la timp. În castel are sĕ fie multă muzică; afară avem se sloboḑim petarde la tot momentul.

— Bine.

— Cum te simți?

Mai bine, și cred că-mi amintesc... Așteaptă numai, Iohan... Astăḑi am visat de figura aceea... Unde numai? Așceaptă, îți ḑic!... Visat-am eu aceasta?... Durere!... Eu nu pot... Iohan, mĕ părăsesc mințile... mi se turbură creeri ca și alaltăeri.

— Ei bine, nu te chinuì, am se o scot eu la cale, e treaba mea. Ei, liniștește-te, vei biruì și crisa aceasta. Trimit pe Iacob.

Iohan eșì. Baronul, sleit de opintirile, ce tocmai le făcu, își perdu cunoscința în brațele lui Iacob și medicul, în grabă chiemat, avu multă osteneală, a-l aduce în fire. Bolnavul fu apoi cuprins de o energie febrilă.

— Mergi de aici doctore, ḑise el, fața dtale îmi este urîtă... dta ești urît! toată lumea e urîtă!... El este frumos precum se ḑice; dar aceasta n'are sĕ-i ajute... Când ești mort iute devii hidos, așa-i?... Dacă mor eu înaintea lui, totuși... Eu stau de gând sĕ-i testez averea mea... Ar fi hazliu! însĕ, dacă mai am ḑile, are sĕ moară el, de bună seamă! Spune-mi doctore, creḑi dta că am înebunit?

După ce vorbise baronul vre-o câte-va momente pustiu, căḑu într'un somn ferbinte. Era la oarele șese din seară. Societatea castelului tocmai se puse la masă, la aftomvard, o gustare ușoară, ce premergea cinei.

Noi sûntem desolați, că facem pe cetitorii nostrii sĕ treacă prin atâtea prânḑuri, dar noi nu ne am ținè de realitate dacă am suprima unul singur. Noi sûntem nevoiți a amintì, că în țeara aceea este obiceiul general a mânca sau a bea tot la douĕ oare, și în secolul ultim nimenea nu se abătea de obiceiul acesta, mai cu seamă la țeară și în timp de earnă. Femeile cele frumoase nu-și pierdură poesia în ochii admiratorilor lor, manifestând un apetit escelent. Nu era moda a fi palid și avè margini negre împregiurul ochilor. Incarnația fină și strălucitoare a Svedelor frumoase nu le lua nimic din domnia lor asupra inimilor și a imaginațiunilor; și tinerimea ambelor secse pentru aceea nu era mai puțin romantică. Dar așa, mica Margaretă și înalta Olga, blonda Martina și mai multe alte nimfe a lacurilor înghețate, după ce luaseră cafeaua în peștera hogarului, mâncară brânză nouĕ în sala cea mare aurită a castelului, fie-care visând de amor în felul sĕu fiecare neadmițênd postul drept condițiune ă simțĕmêntului. (Va urma.)

---

www.digibuc.ro

„aceste variaţiuni, este a comite o greşală neiertată, „căci ori-ce greşală de iniţiativă socială este expirată de „omenire prin cadavre şi sânge. Partidul „Voinţei „Poporului“ s'a convins deci că în faţa Rusiei pro„blemele puse de istorie nu pot şi nu vor fi re„solvate înaintea unei transformări radicale a regi„mului politic. Înainte de toate trebue să cadă ari„stocratismul şi apoi vor veni la rêndul lor celelalte „revindecări sociale“.

Această din urmă situaţiune probează cu evidenţă, cum că partidul socialist a consimţit în fine de a merge mână în mână cu partidul politic. De acî acest program îndoit, care vorbesce şi de revindecările socialiste şi de cele jacobine; şi de poporul muncitor şi de burghesime.

Impresiunea proclamaţiunei, de altmintrelea scrisă cu un stil greoiu, căci aparţine condeiului unui om ca Lawroff, a produs o impresiune foarte mare asupra societăţei noastre. Apĕrând, după ce a fost anunţată reapariţiunea ḑiarelor clandestine „Narodnaia Wolia“ şi „Westnik,“ ea a dovedit societăţei că reorganisarea forţelor revoluţionare ale societăţei ruse este făcută şi că prin urmare împreună cu iearna vom fi earăşi martori oculari ai unor evenimente neaşteptate.

*
* *

Scrisoarea mea devenind cam lungă, sûnt nevoit a lăsa pentru altă dată descrierea îmmormêntării lui Turghenieff, la care am asistat. Această înmormântare ne dă încă o dovadă de ferberea adâncă ce clocotesce în sinul societăţei ruse; această ferbere îşi caută eşirea şi este mai mult decât evident, că nu o va găsi. Atunci şi numai atunci va venì momentul erupţiunei. „Telegraphul.“

Varietăţi.

* *(Personalia.)* Escelenţia Sa Părintele Archiepiscop şi Metropolit Miron Romanul cu trenul accelerat de eri a plecat la Budapesta în afacerile fundaţiunei lui Gojdu.

* (Convocare). Conform conclusului adunării generale a despărţĕmêntului III (Sibiiu) al Asociaţiunii transilvane pentru literatura şi cultura poporului român ţinute în anul trecut în comuna Porceşti — Adunarea generală a numitului despărţĕmênt se va ţine în acest an în comuna **Poplaca,** eară terminul ţinerii adunărei s'a pus pe Duminecă **23 Octomvre** (4 Novembre a. c.) Deci aducêud aceasta la cunoscinţă învit la aceasta adunare pre toţi binevoitorii pentru înaintarea în cultură a poporului român.

Din şedinţa comitetului despărţĕmêntului III. Sibiiu 13/25 Octomvre 1883.

Dr. Il. Puşcariu m. p., directorul despărţĕmentului III. — *Radu Balaş* m. p., actuar substitut.

* Aflăm că d. Eugen Stătescu va fi numit guvernator al Băncei naţionale, loc rĕmas vacant, de când cu întrarea dlui I. Câmpinean la departamentul comerţului. O dată cu numirea sa însĕ i se va acorda şi un concediu pe tot timpul ernei, pe care o va petrece la Cannes.

* Aflăm că dl Dr. Fiala este decorat de Maj. Sa Sultanul cu ordinul de comandor al Medjedieî: aceasta drept recunoscinţă servicielor aduse răniţilor prisonieri turci pe timpul ultimului resboiu.

* (Postal) Cu 16 Octomvre a. c. începênd oficiul de postă din Făgăraş s'a prefăcut erarial şi este autorisat în comunicaţia sa a primì şi solvì avisuri şi asignaţiuni postale în valoare până la 500 fl., asignaţiuni telegrafice până la 500 fl. asignaţiuni ordinarie până la 1000 fl. asemenea a mijlocì asignaţiuni pentru posta centrală din Budapesta şi Viena până la 5000 fl.

Din 1 Novembre începênd epistolele şi pachetele de postă se vor trimite la locuinţa adresaţilor prin servitorii dela oficiul postal.

Immanuarea epistolelor recomandate, a corespondenţelor, a tipăriturilor, a modelelor de preţ, a ḑiarelor şi a asignaţiunilor postale se face gratuit. Diarele, cari apar mai de multe ori pe sĕptĕmână, adresaţii le pot ridica dela postă gratuit. În cas de a se duce pe la case — la ce se recere declaraţia respectivului — se plătesce $^1/_2$ cr. de Nr. preţul acesta trebue solvit cel puţin pe o lună înainte.

Pentru pachete, dacă se face numai recipisă, se solvesce 2 cr. dacă se va duce la locuinţa adresatelui atunci 3 cr. Pentru mai multe pachete de odată se plătesce numai preţul unuia.

Dacă voesce cineva sĕ ridice în persoană epistolele şi pachetele, pentru aceasta sĕ deschide pe seama lui lădiţă separată, pentru care va solvì 12 fl. la fie-care jumĕtate de an anticipando.

Deschide cineva asemenea lădiţă în decursul unui jumĕtate de an, atunci plătesce numai restul din aceea jumĕtate.

Direcţiunea postelor din Sibiiu.

* (O femee de 123 de ani.) Cea mai bĕtrênă femee, poate din întreagă Europa, se vede a fi o muiere din Auberive, localitate din arondismentul Valence în Drôme, carea are 123 de ani. În Ianuarie a. c. a împlinit dênsa o sută de ani, de când s'a măritat. Doi fii ai ei au picat în luptele lui Napoleon I, în Friedlandia şi Spania, şi ea trăesce şi acum. Câte lucruri ar mai putè povestì aceasta biată bĕtrênă, care a vĕḑut şi petrecut atâtea din anul nascerii ei 1760 încoace. Se ḑice, că guvernul francez va acorda o pensiune, din carea sĕ trăiască.

* (Vĕrsatul negru în Mexico) s'a ivit ca o epidemie mortală într'un grad înspăimêntător. În cetăţi cu câte 12—15,000 de locuitori mor pe ḑi 20—30 de oameni de epidemia aceasta, aşa încât numĕrul victimelor ei se arată în proporţiune cu mult mai mare ca jertfele cholerei din anul trecut şi curent în Egipet. S'au făcut paşii necesari, ca sĕ nu poată trece epidemia pe teritoriul „Statelor unite,“ în care cas Europa ar fi foarte periclitată din causa comunicaţiunei celei mari, ce esistă între ele.

Bursa de Viena şi Pesta.

Din 25 Octomvre n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.50
Renta de aur ung. de 4%	86.95	86.95
Renta ung. de hârtie.	85.65	85.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.—	138.—
Datorie de credit austr.	283.10	283.20
Acţiuni de stat austriacă în argint.	79.10	79.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—.—	100.80
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.60	78.40
Acţiuni de bancă de credit ung.	839.—	835.—
Sorţi de regularea Tisei	109.70	109.75
100 marce nemţesci	58.80	58.80
Galbin	5.70	5.72
Napoleon	9.25	9.52
London (pe poliţa de trei luni)	119.95	119.95

Nr. 191. [578] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea staţiunei de învĕţătoriu la scoala gr. or. din comuna Sebeşul de sus, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termin până la 25 Octomvre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post învĕţătoresc sûnt.

1. leafa ficsă din lada comunală 140 fl.
2. lemne pentru încălḑit, câte vor fi de lipsă.
3. cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa această staţiune învĕţătorească vor ascerne concursele lor la subscrisul oficiu protopresbiteral al Avrigului până la terminul susindicat instruate cu documentele prescrise în sensul legilor în vigoare.

Avrig, 9 Octomvre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial gr. or. din Sebeşul de sus.

Oficiul protopresbiteral al tractului Avrig.

Vasiliu Macsim m, p.,
adm. prot.

Nr. 212 [579] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. română din Bodia, de clasa III, protopresbiteratul Ungurăşului, în urma decisiunei consistoriale ddto 14 Iulie a. c. Nr. 2294 B. prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 ḑile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele:

1. Casă parochială cu grădina de 1 jugĕr.
2. Porţiunea canonică, arĕtoriu şi fênaţ jug. 15, stângini 115.
3. Ḑilele de lucru, dela toată casa câte una.
4. Venitul stolar îndatinat.

Toate acestea după calculul sinodului parochial, respective al comitetului concernent, aduc un venit de 319 fl. 55 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au de aşi subterne suplicele instruate amĕsurat regulamentului pentru parochii în terminul pus subscrisului oficiu protopresbiteral, şi concurenţii au voie de a cânta şi predica în intervalul ḑilelor de concurs.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Fĕzes Sânpetru, 11 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral al tractului Ungurăşului.

Petru Roşca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 248. [566] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învĕţătoresci dela scoala poporală gr. or. din Câmpeni, instituită cu trei învĕţători, se deschide concurs pentru toate trei posturile, până la 24 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele sûnt:

câte 300 fl. pentru fie-care învĕţătoriu, care se plătesc în rate lunare anticipative, şi câte un orgiu de lemne; directorele va primì încă una remuneraţiune, de 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a'şi instruì cererile, conform legilor din vigoare cu următoarele documente şi anume:

1. că sûnt români de confesiunea gr. or.
2. că au absolvat cel puţin 4 clase gimnasiale.
3. că au absolvat cursul pedagogic ori teologic.
4. că posed atestatul de cualificaţiune prescris de statutul organic.
5. că au pracsă cel puţin de un an, ca învĕţătoriu şi în fine,
6. că au esamenul prescris de lege şi din limba maghiară.

Cererile astfel instruite sûnt de a se subscerne subscrisului oficiu protopresbiteral până la terminul mai sus indicat.

Comitetul parochial gr. or. din Câmpeni, din şedinţa ţinută la 7 Octomvre 1883. în conţelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protop. ca adm.

Nr. 277 [582] 1—3

EDICT.

Nicolau Ivan din Vulcan, comitatul Braşovului, a părăsit cu necredinţă de 5 ani pre legiuita sa soţie Iuliana născ. George Neacşu tot din Vulcan, fără de a se sci locul, unde se află şi de mai trăesce, este prin aceasta citat, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict sĕ se presenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dincontră şi în absenţa lui se va pertracta şi decide procesul divorţial intentat asupră-i de cătră soţia sa.

Braşov, 30 Septemvre, 1883.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Branului.

Nr 3874: 1883. civ [581] 1—3

Publicaţiune.

Pentru începerea lucrărilor de pregătire în obiectul de segregare în **Daia (Szász-Danyád)** şi în special pentru regularea representărei, alegerei ingineriului şi pregătirea preliminariului de spese se pune ḑi de pertractare pe **18 Decembre 1883,** la 10 oare înainte de ameaḑi **la casa judelui din Daia,** la care se invită părţile interesante cu observarea, că absenţa lor nu va impedeca ţinerea pertractărei.

Elisabetopole, 10 Octomvre, 1883.

Kelemen m. p.
jude esmis.

Nr 3861 civ 1883 [577] 2—3

Publicaţiune.

Pentru facerea preparativelor în afacerea segregărei hotarului **„Balavásár“,** în special pentru regularea representaţiunei, alegerea inginerului şi preliminarea de spese se pune termin ḑiua de **3 Decembre 1883. 10 oare înainte de ameaḑi** în comuna **Balavàsâr,** la casa judelui. Despre aceasta sûnt avisaţi toţi cei interesaţi, cu aceea observare, că absenţa lor nu va împedeca ţinerea pertractărei.

Elisabetopole, 30. Septembre, 1883.

Dela judele esmis de tribunal:

Kelemen m. p.,
jude esmis.

Zambach şi Gavora.

Fabrica de vestminte şi recuisite bisericesci

de rit catolic şi grec. [555] 3—30

în Budapesta, strada Vaţului, Váczi utcza Nr. 17.

Felon sau Odâjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliurile de steaguri, şi pentru societăţi industriale (şi pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelniţe, pacifical, candele de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărţi de Evangelie etc.

Comande se efectuesc promt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu.

www.digibuc.ro

Editura şi tiparul tipografiei archidiecesane.